

[Ebba Strange]

De unge siger ofte selv, at de ikke falder fra, men de springer fra, og jeg synes, det er dejligt, at det er dem, der siger: Vi springer fra. Og at det er os gamle, der siger: Åh, de falder fra, de små stakler, det er synd for dem. De springer fra, fordi de har valgt forkert, fordi det ikke lige var det, de havde tænkt sig, da de startede. Det synes jeg er en ærlig sag, når man er ung: at springe fra og prøve noget nyt. Derfor vil jeg gerne støtte ministeren i at arbejde videre med tankerne om meritoverførsel. Hvis man har været i gang med én uddannelse, ville det være rart, hvis noget af det, man havde lært, også kunne bruges i den næste.

Så endelig til de 7 pct., der ikke starter. EGU er jo nu blevet en mulighed. Jeg håber, den vil blive udnyttet godt og brugt spændende.

Og så har ministeren fundet et nyt begreb, som han kalder FUU, fri ungdomsuddannelse, der bygger på folkeoplysningstanken. Jeg synes, det lyder spændende. Jeg synes, det lyder meget spændende endda, men jeg håber meget, at de institutioner, der skal stå for det – og det vil jo blive en del af dem, vi kender i forvejen, efterskolerne, ungdomsskolerne, produktionsskolerne – vil blive det sted, hvor de unges fantasi selv kan blomstre. Jeg kan ikke rigtig forstå det dér med højskolerne og daghøjskolerne, det skal jeg lige have ministeren til at kommentere, for jeg mener da stadig væk, at vi generelt har en aldersgrænse på 18 år for de skoler – med nogle undtagelser naturligvis. Men jeg håber som sagt, at det bliver det sted, hvor de unges fantasi selv kan blomstre. Vi har jo nogle spændende eksperimenter rundt omkring, vi har nogle kaospiloter i Århus, og vi har nogle danseuddannelsessteder og andet, også i Århus i øvrigt, og jeg håber, at det, der ligger i de frie ungdomsuddannelser, kan blive et samarbejde mellem den folkeoplysende tanke på den ene side og så de unges egen kreativitet på den anden side.

Der er foreslået en lang række nye uddannelser i ministerens redegørelse – dem kan jeg ikke nå at kommentere – mange af dem er sikkert udmærkede. Der er også nogle af dem, jeg er meget skeptisk over for. Jeg vil sige, at når vi skal tænke nyt, når vi skal tænke kreativt, når vi skal tænke i nye uddannelsesbaner og se, hvad er der brug for lokalt, og hvad er der brug for i Danmark, tror jeg, det er kolossalt vigtigt, at det ikke kun er os gamle og de lidt ældre

unge, der tænker, men at det også er de unge selv, der får lov at påvirke deres egen situation.

Så vil jeg til allersidst sige, at ministeren gør meget ud af de svagt funderede, de sent udviklede. Jeg vil gerne sige, at der en anden gruppe, som vi også skal være kolossalt opmærksomme på, når vi taler om dem, der har det lidt svært i det danske uddannelsessystem, og det er vores indvandrelever. Jeg kan se i byrederegørelsen, at ministeren overvejer nogen særlige tiltag for dem i forbindelse med erhvervsuddannelserne. Jeg tror, det er et emne, vi skal vende tilbage til. Jeg tror, de har brug for en håndsrækning, hvis det ikke altid skal være dem, der bliver tabere i vores uddannelsessystem.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg skal blot af hensyn til historien sige, at det, jeg talte om ved erhvervsuddannelsernes anden del, var, at uddannelserne var for boglige. Jeg talte ikke på nogen måde om, at vi skulle ændre ved antallet af prøver, og der er for mig at se en væsentlig forskel på de to ting.

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg skal ligesom de tidligere ordførere naturligtvis takke for ministerens redegørelse. Jeg synes også, der ligger mange smukke hensigts-erklæringer i den, og jeg skal derfor på vegne af mit parti forsøge at koncentrere mig om de emner, der efter vores mening er vigtige.

Det er bl.a. sådan et afsnit som »Uddannelse til alle«. Vi mener, at uddannelse er det, man kalder en individuel investering. Det er ikke udelukkende for samfundets skyld, at der skal etableres uddannelser til de unge. Det er jo reelt for de unges egen skyld. Uddannelsen som sådan er ofte basis for en større livsværdi, men det er naturligtvis ikke altid således.

Spørgsmålet om demokrati, som Venstres ordfører var inde på, kan også diskuteres. Manglende uddannelse er ikke et decideret problem for demokratiet, da demokrati bygger på de forudsætninger, som borgerne – og vælgerne – som bekendt har. At sikre en såkaldt demokratisk uddannelse er ikke vores pligt som politikere, og jeg vil gerne tilføje, at det, der kaldes demokratisk – demokratisk i citationstegn – bygger på en bestemt opfattelse af